

การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยวิธี MIA

สารนิพนธ์
ของ
สุนารี เขียวธารณา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549

การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยวิธี MIA

บทคัดย่อ
ของ
สุนารี เขียวธารณา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549

สุนารี เจริญธรรณา. (2549). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยวิธี MIA. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA (a More Integrated Approach to the Teaching of
Reading)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียน
ชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบารุง” อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 24 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย
ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยกลุ่มตัวอย่าง
ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ๆละ 4 คาบๆ ละ 40 นาที รวมทั้งหมด
16 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอนจำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความเข้าใจใน
การอ่าน จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ t-test for dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง
เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

USING MIA APPROACH TO IMPROVE READING COMPREHENSION
OF MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

SUNAREE THIANTHARANA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2006

Sunaree Thiantharana. (2006). *Using MIA to Improve Reading Comprehension of Matthayomsuksa 1 Students*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Archan Koolatip Rohitratana.

The purpose of this research was to improve the Matthayomsuksa 1 students' abilities in reading comprehension through the instructional method based on MIA (a More Integrated Approach to the Teaching of Reading).

The sample of this study was 24 Matthayomsuksa 1 students in the second semester of the 2003 academic year at Chaayasitthawas "Pat Saibumrung" school. They were simply randomized. The one group pretest-posttest design was used in the experiment. The sample was taught through the instructional method based on a More Integrated Approach to the Teaching of Reading. They were taught for four weeks, four periods a week and forty minutes a period.

The instruments used in this study were 8 lesson plans and the English reading comprehension test was given to the sample before and after the treatment. The data were statistically analyzed by t-test for dependent samples.

The result of the study was revealed that:

The English reading comprehension taught through MIA of the sample group, after the experiment was improved and significantly different at the .01 level.

การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยวิธี MIA

สารนิพนธ์
ของ
สุนารี เขียวธารณา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์เตือนตา เลาศรีสุข)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะความเมตตา และความอนุเคราะห์จาก อาจารย์กุลทิพย์ ไรหิตรณะ อาจารย์เตือนใจ เณลิมกิจ และ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำสิ่งต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้วิจัยถือโอกาสขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ และอาจารย์จันทร์ปรียา พิระพงษ์ ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ขอขอบพระคุณ นักวิจัย นักวิชาการ นักการศึกษา ครูอาจารย์ และนิสิตรุ่นพี่ ที่ได้เขียนงานไว้ให้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อุไรรัตน์ ทองผิว อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนชัยสิทธาวาส"พัฒนสายบำรุง" ที่ให้โอกาสส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครูจิตินันท์ ศูนย์กลาง และครูคำเพียร ปราณีราช โรงเรียนชัยสิทธาวาส"พัฒนสายบำรุง" ที่กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลทางสถิติ

ขอขอบพระคุณครูหมวดภาษาอังกฤษ โรงเรียนชัยสิทธาวาส"พัฒนสายบำรุง" ที่กรุณารับภาระหน้าที่แทนตลอดระยะเวลาที่ลาศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนชัยสิทธาวาส"พัฒนสายบำรุง" ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ พี่ น้อง เพื่อนๆ วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณเป็นพิเศษสำหรับ คุณพ่ออิสนัย เขียวธารณา และคุณแม่เฉลียว เขียวธารณาที่เอื้ออาทร ห่วงใย และให้กำลังใจตลอดมา และขอขอบพระคุณ คุณกมณเมตต์ ตั้งสกุลสภาพร ที่ให้การอุปถัมภ์ในด้านทุนการศึกษาในครั้งนี้

ทั้งนี้ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระคุณ ของบุพการี และบรรดาครู อาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรม ดูแล เอาใจใส่ ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัยกระทั่งสามารถประสบความสำเร็จถึงจุดนี้ได้ ดังนั้นคุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้จึงขอมอบให้เป็นเครื่องสักการบูชาแด่ท่านทั้งหมด

สุนารี เขียวธารณา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาทดลอง.....	2
ความสำคัญของการศึกษาทดลอง.....	2
ขอบเขตของการศึกษาทดลอง.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
สมมติฐานในการศึกษาทดลอง.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	5
ความหมายของการอ่าน.....	5
ความเข้าใจในการอ่าน.....	6
องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน.....	7
ระดับความเข้าใจ.....	8
ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory).....	11
หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี MIA.....	14
ความเป็นมาของการสอนอ่านโดยวิธี MIA.....	14
ขั้นตอนการสอนอ่านโดยวิธี MIA.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
งานวิจัยในประเทศ.....	20
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
ระยะเวลาในการศึกษาทดลอง.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	30
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาทดลอง.....	30
สรุปผลการทดลอง.....	31
อภิปรายผล.....	31
ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	35
บรรณานุกรม.....	36
ภาคผนวก ก.	42
ภาคผนวก ข.....	47
ภาคผนวก ค.....	54
ภาคผนวก ง.....	56
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	60

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดกับระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	9
2 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น.....	18
3 แบบแผนการทดลอง.....	25
4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง.....	29
5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	29
6 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและ หลังการทดลอง.....	54
7 แสดงค่าความยากง่าย(p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	56

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเรียนรู้ที่ดี.....	17
2 การทำแบบฝึกหัดเรียงโครงสร้างอนุเขต.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าในปัจจุบันนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้การติดต่อสื่อสารแพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านข่าวสารทั่วไป และข่าวสารด้านการศึกษา ซึ่งข่าวสารเหล่านั้นส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือซึ่งจะพบได้ในหนังสือตำราเรียน หนังสือความรู้ทั่วไป หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสิ่งพิมพ์ทั่วไป ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 ในประเทศไทย จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนต้องดำเนินการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการอ่านเป็นสิ่งที่นักเรียนทุกคนสามารถได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ดีที่สุด และการอ่านก็จะนำไปสู่การเขียน การพูด และการฟังได้อีกด้วย นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาการศึกษาค้นคว้าความรู้ในระดับสูงได้ต่อไป และด้วยความสำคัญของการอ่านนี้เอง จึงต้องมีการฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่ง มิลเลอร์ (Miller, 1973 : 173) และ สมุทพร เชนเชวนิช (2540 : 73) กล่าวสอดคล้องกันว่า ความเข้าใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการอ่านลักษณะนี้จึงเป็นได้เพียงตัวหนังสือที่ปรากฏอยู่บนกระดาษเท่านั้น

จากการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิ์วิทยาสถาพัฒนา สายบารุง จังหวัดปทุมธานี ที่ผู้วิจัยสอนอยู่นั้น ปรากฏว่าผลการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านการจับใจความสำคัญของเรื่อง ดีความ และสรุปความยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดพื้นฐานความเข้าใจด้านการอ่าน และไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการอ่าน และวิธีสอนที่ใช้ไม่ได้ช่วยให้นักเรียน เกิดทักษะดังกล่าว

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสอนต่างๆ ที่จะช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่าน และพบวิธีการสอนอ่านแบบ MIA (a More Integrated Approach to the Teaching of Reading) ของ จอร์จ เอส เมอร์ดอคซ์ (George S. Murdoch, 1986 : 9-15) ผู้ซึ่งเสนอวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดกิจกรรมขั้นตอนการสอน ได้เน้นผู้เรียนให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการวิธีที่ผู้สอนเตรียมไว้ล่วงหน้า กล่าวคือ การใช้คำถามประเภทปลายเปิด

ถามนำเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดของตนเองในการหาคำตอบ ซึ่งนำมาสู่การอภิปรายในหัวข้อที่จะอ่าน ดังที่ เออร์ (Ur. 1981 : 2-4); บราวน์ (Brown. 1994 : 218); แมชส์; ฟุช; และฟุช (Matches; Fush; & Fush. 1997 : 20-27) ได้กล่าวไว้ว่าการอภิปรายร่วมกันเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้เดิม (Schemata) ออกมาแลกเปลี่ยนความรู้กัน ทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านมากขึ้น และยังเป็นการโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจในเรื่องที่จะอ่าน เพราะต้องการคำตอบตามที่ตนเองได้คาดเดาไว้ นอกจากนี้ การอภิปรายที่ใช้ในการอ่านโดยวิธี MIA ก็มีการผสมผสานทักษะทั้งการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนซึ่งถูกถ่ายโอนข้อมูล ให้อยู่ในรูปแบบของตาราง แผนภูมิ กราฟ แผนที่ หรือเสนอในรูปแบบของการเขียนอย่างอื่นที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เช่น ช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ กระบวนการเหล่านี้ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจเท่านั้น ดังเช่น ผลงานวิจัยของ เกษม บำรุงเวช (2530: 85); ผุสดี ปทุมรักษ์ (2532 : 82); กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 : 81); จรรย์ รัตนศิลา (2539 : 121); เสาวลักษณ์ ลักษณะโกศล (2539 : 72) และสมเกียรติ กินจำปา (2545 :15) ที่กล่าวสอดคล้องกันว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสอนอ่านโดยวิธี MIA น่าจะเป็นวิธีที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าวข้างต้นและยังเป็นการนำทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนมาบูรณาการ โดยนักเรียนได้ฟังคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง แล้วนำคำถามนั้นมาพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม ทำให้เกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน และในระหว่างที่อ่านนั้น นักเรียนต้องเขียนตอบคำถามสั้นๆที่พบในแต่ละช่วง ซึ่งทำให้นักเรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลาในการอ่าน ผู้วิจัยจึงคิดว่าการสอนโดยวิธี MIA จะช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนได้

ความมุ่งหมายในการศึกษาทดลอง

เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA

ความสำคัญในการศึกษาทดลอง

ผลจากการศึกษาทดลองในครั้งนี้ช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านเพิ่มขึ้น และเป็นแนวทางของครูในการปรับปรุงวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตในการศึกษาทดลอง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน

ชัยสิทธิवास"พัฒน สบายบำรุง" อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 ห้องเรียนที่ได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละระดับความสามารถทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีนักเรียนรวมทั้งหมด 152 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลองนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิวาส "พัฒน สบายบำรุง" ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 24 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดย วิธีจับฉลากมา 1 ห้องเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองได้แก่บทอ่านภาษาอังกฤษ จากหนังสือเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งพิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 16 คาบ โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ในด้านการจับใจความสำคัญ การสรุปความ การตีความ การหารายละเอียด และการเรียงลำดับเหตุการณ์ ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้วก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง
2. **การสอนอ่านโดยวิธี MIA** หมายถึง การสอนอ่านที่ผู้สอนใช้กิจกรรมและขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวคิดของ เมอร์ดอกซ์ ซึ่งในแต่ละคาบเน้นการจัดกิจกรรมอยู่ในลักษณะบูรณาการทักษะต่างๆทางภาษาเข้าด้วยกัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรียน เป็นวิธีการสอนให้ผู้เรียนฝึกแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการที่ผู้สอนเตรียมไว้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 2.1 ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions) ผู้สอนตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นผู้เรียน ให้อภิปรายร่วมกัน และเกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน
 - 2.2 ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the meaning of vocabularies) ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คน และให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในใบงานที่แจกให้โดยใช้พจนานุกรม

2.3 **ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)** ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยคำถามประเภทอ้างอิง (Reference) ที่ถามอยู่ข้างๆเนื้อเรื่อง โดยให้ผู้เรียนอ่านและหาคำตอบด้วยตนเอง

2.4 **ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text)** ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการเขียนเติมข้อความที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้มีความหมายโดยสมบูรณ์

2.5 **ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information)** ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากบทอ่านให้อยู่ในรูปของ ตาราง แผนภูมิ กราฟ แผนที่ หรือ วิธีการอย่างอื่นตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง

2.6 **ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงประโยคเป็นโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure)** ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องต่อชิ้นส่วน ประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ให้อยู่ในรูปของอนุเฉทที่ถูกต้อง และให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนืองกัน

2.7 **ขั้นประเมินผล และ แก้ไข (Evaluating and Correcting)** ผู้สอนเฉลยและแก้ไขข้อบกพร่องจากการทำแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับผู้เรียน

สมมติฐานในการศึกษาทดลอง

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
- 1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
- 1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
- 1.5 ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory)
- 1.6 หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี MIA (a More Integrated Approach to the Teaching of Reading)

- 2.1 ความเป็นมาของการสอนอ่านโดยวิธี MIA
- 2.2 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยวิธี MIA
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี MIA

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

โกลด์ (Gould. 1990: 6-7); ครอเลย์ (Crawley. 1995 : 14-15); คูเปอร์; และคนอื่นๆ (Cooper; & et al. 1988 : 3) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการการสื่อความหมายอย่างสร้างสรรค์ และเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งรวมถึงความสามารถในการอธิบายความหมายของคำ บทอ่าน และการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผู้อ่านต้องอาศัยกระบวนการคิด การระลึกคำต่างๆ และประสบการณ์เดิมเข้ามาผสมผสาน ระหว่างความคิด กับสิ่งที่ผู้อ่านมองเห็น แล้วสื่อความหมายออกมาได้ นอกจากนี้ พูลทรัพย์ นาคณา (2539 : 18); พิศาล อินทร์ทอง (2541: 12); และอรรถวุฒิ ตราภิจักรกุล (2542 : 11) ได้สรุปคล้ายคลึงกับ ดัฟฟี่ (Duffy. 1982 : 4); ไฮล์แมน; แบลร์ และ รูเพลย์ (Heilman; Blair & Rupley. 1994 : 5); ฮาฟเนอร์ (Hafner. 1982 : 40); และเลว (Leu. 1995 : 8-9) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านต้องอาศัยการทำงานทางสมองที่จะทำให้เข้าใจ สามารถวิเคราะห์หาเหตุผล ข้อเท็จจริง และเรียบเรียงจัดลำดับเนื้อหาของเรื่องได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะในด้านอื่นๆ อีกด้วย

จากความหมายของการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเรื่องของ กระบวนการทางสมองที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่เห็น แล้วตีความหมายออกมาให้ตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียนโดยใช้ความรู้ความสามารถของผู้อ่าน และประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับความรู้ใหม่ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

สมุทฺร เชนเชาวนิช (2540 : 73) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทษ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการศึกษา และประสบการณ์ต่างๆ ในหลายๆ ด้านของแต่ละคน ซึ่งความสามารถจะแสดงออกได้ ดังนี้ คือสามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงความจำเป็นที่ต้องการใช้ประโยชน์ หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก สามารถจับใจความสำคัญ แยกแยะ หรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่าสำคัญหรือลึกลับเพียงใด สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพัฒนาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน และสามารถประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่าน เข้ากับประสบการณ์อื่นๆ แล้วถ่ายทอดออกมาอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้ คล้ายคลึงกับความคิดของ เกรลเลท (Grellet. 1994 : 1-5); และวิลเลียมส์ (Williams. 1994 : 2-3) ที่ได้ให้ความเห็นว่า จุดมุ่งหมายในการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายนั้น ต้องสามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในการอ่านแต่ละครั้งย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไป ความเข้าใจในเนื้อหาของสิ่งที่อ่านที่สำคัญคือต้องเข้าใจรายละเอียดและเนื้อหาด้วย และสิ่งที่ควรพิจารณาในเบื้องต้นของการอ่าน คือสิ่งที่อ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่าน และกลวิธีในการอ่าน ส่วนเพ็ญลักษณ์ เทชยัณ (2545 : 16) สรุปสอดคล้องกับ กูดแมน (ทัศพร เกตุถนอม. 2540; อ้างอิงจาก Goodman. 1989: 209) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความสามารถของผู้อ่านที่อาศัยกระบวนการคิด และประสบการณ์เดิมในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษาที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร และผู้อ่านสามารถสื่อภาษานั้นออกมาเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนของตนเองได้

ดังนั้น ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการอ่าน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางพื้นฐานด้านภาษา กระบวนการคิด และประสบการณ์เดิม เพื่อจะได้เข้าใจในสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ผู้อ่านควรรู้ถึงองค์ประกอบสำคัญในการอ่านซึ่งช่วยให้ผู้อ่านรู้แนวทางในการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถถ่ายทอดสิ่งที่อ่านออกมาเป็นภาษาของตนเองได้

1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

ไรเดอร์; และเกรฟ (Ryder; & Graves. 1994: 16-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schemata) คือ กลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำ และถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามที่จะทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมา ประสบการณ์เดิมนี้อาจถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจเนื้อหา

2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือ การตระหนักในการใช้กลวิธีการอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านยังจะต้องรู้ว่ากลวิธีต่างๆ เหล่านั้น สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องที่จะอ่านอย่างไร จะใช้กลวิธีในการอ่านเมื่อไร และใช้อย่างไร ดังที่ แซพแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 113-115; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ระบุว่าโครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผู้อ่านได้ หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้นๆ และรู้จุดมุ่งหมายในการหาข้อมูลได้เด่นชัดขึ้น ดังนั้นกระบวนการทางความคิด ย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information processing) คือ การรวบรวม เลือกรวบรวม เก็บ เก็บ และเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ กระบวนการนี้จะต้องเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติในขณะที่อ่าน

วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 3-7) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในด้านต่อไปนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องรู้เรื่องโครงสร้างของคำ ลักษณะของคำและการเรียงคำ เพื่อช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยค แล้วสามารถตีความที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาให้ได้

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านสามารถใช้ช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ แต่จะมากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่านและความรู้เดิมของผู้อ่าน

5. ความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน (Knowledge of the text types) ซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน ตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านจำเป็นต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย

6. ความสามารถรู้ถึงเหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for reading and reading style) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องรู้ถึง การเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมาย หรือเหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบ ผ่านๆ เพื่อกวาดสายตาหาข้อผิดพลาดที่สำคัญๆ หรือ การอ่านแบบหารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

จากองค์ประกอบข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างที่ต่ออาศัยความรู้ทางภาษา ความรู้ในด้านอื่นๆ และกลวิธีในการอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับความรู้ใหม่ๆ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร โดยความเข้าใจนั้นถูกจัดเป็นระดับความเข้าใจ ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความรู้เกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านจะช่วยให้ผู้สอนประเมินได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับใด เพื่อกำหนดเป้าหมายในการเตรียมการสอน และเลือกสื่อสำหรับสอนอ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน เทียร์ฟอสส์; และรีดเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994 : 231-232) ได้อธิบายถึงระดับของความเข้าใจในการอ่าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ ดังนี้

ตัวอย่างบทอ่าน และคำถามที่บอกระดับของความเข้าใจในการอ่าน

Dave rode his horse slowly over the sand. The air was getting cool as the sun sank over the horizon. The horse kept up her search for a few blades of grass while Dave struggled to stay on her.

What was Dave riding?

What time of day is it?

What do you think will happen to Dave? Why do you think so?

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Text-explicit) คือ ความสามารถในการหาคำตอบ ข้อมูล หรือบอกในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรงจากการอ่าน คำตอบหรือข้อมูลที่ได้อาจจะต้องเป็นไปตามตัวอักษรที่ปรากฏ ดังเช่น การหาคำตอบสำหรับคำถามข้อที่ 1 ในตัวอย่าง

2. ระดับความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ (Text-implicit) คือ ความสามารถในการหาคำตอบหรือข้อมูลที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง แต่ผู้อ่านจะต้องประมวลข้อมูลในบริบทที่เกี่ยวข้อง

แล้วคิดหาคำตอบซึ่งมีได้หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการอ่านเพื่อตีความของผู้อ่านแต่ละคน เพราะความเข้าใจในระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเอง แล้วจึงอนุมานเป็นความหมายที่แฝงอยู่ กระบวนการคิดดังกล่าวอาจเรียกว่า คิดและค้นหา ดังเช่น การหาคำตอบสำหรับคำถามข้อที่ 2 ในตัวอย่าง

3. ระดับความเข้าใจจากประสบการณ์ (Experience-based) คือ ความสามารถในการหาคำตอบ หรือข้อมูลโดยใช้ประสบการณ์ของผู้อ่าน ว่าเรื่องจะดำเนินต่อไปอย่างไร เพราะอะไร ซึ่งคำตอบ หรือข้อมูลที่ได้นี้ ไม่มีปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง คำตอบหรือข้อมูลนี้สามารถมีได้มากกว่าหนึ่ง ดังเช่น การหาคำตอบสำหรับคำถามข้อที่ 3 ในตัวอย่าง

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความคิด รัดเดล (Ruddell, 2002 : 109-112) จึงได้เสนอความคิดเรื่องความสัมพันธ์ของระดับความคิดกับระดับความเข้าใจในการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับของความคิดกับระดับของความเข้าใจในการอ่าน

	ระดับของความคิด			
	ข้อเท็จจริง	ตีความ	วิเคราะห์	แสดงความรู้สึก
ระดับของทักษะความเข้าใจในการอ่าน				
1. ระบุรายละเอียด	X	X	-	-
2. ลำดับความ	X	X	-	-
3. หาเหตุและผล	X	X	X	X
4. จับใจความสำคัญ	X	X	X	X
5. คาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า	X	X	X	X
6. ประเมินคุณค่า	X	X	X	X
7. แก้ปัญหา	X	X	X	X

ระดับของความคิดในการอ่าน

1. ระดับข้อเท็จจริง (The factual level) คือ ความจำและการระลึกถึงข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้อย่างตรงไปตรงมา ความคิดระดับนี้สัมพันธ์กับ ทักษะความเข้าใจในการอ่านระดับระบุรายละเอียด

2. ระดับตีความ (The interpretive level) คือ การหาข้อมูลที่ต้องการแต่ข้อมูลนั้นไม่ปรากฏออกมาโดยตรง ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดประมวลข้อมูลจากบริบทโดยรอบเข้ามาช่วยในการตีความ ความคิดในระดับนี้สัมพันธ์กับทักษะความเข้าใจในการอ่านระดับหาเหตุและผล

3. ระดับวิเคราะห์ (The applicative level) คือ ความคิดที่ต้องใช้ข้อมูลจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านประยุกต์เข้ากับข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ทำให้ได้ข้อมูลใหม่ขึ้นมา ความคิดระดับนี้สัมพันธ์กับทักษะความเข้าใจในการอ่านระดับคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า

4. ระดับแสดงความรู้สึก (The transactive level) คือ ความคิดที่ต้องใช้ข้อมูลจากเนื้อหา ประสบการณ์ของผู้อ่านแล้วประมวลออกมาเป็นความรู้สึก ความคิดระดับนี้สัมพันธ์กับทักษะความเข้าใจในการอ่านระดับประเมินคุณค่า

ระดับของทักษะความเข้าใจในการอ่าน

1. ทักษะความเข้าใจระดับระบุรายละเอียด (Identifying details) คือ ทักษะการอ่านเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งปรากฏอยู่ตามรายละเอียดที่ระบุถึงเท่านั้น การอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับข้อเท็จจริง

2. ทักษะความเข้าใจระดับลำดับความ (Establishing sequence of events) คือ ทักษะการอ่านเพื่อลำดับแนวความคิด การกระทำ การเกิดเหตุการณ์ตามเนื้อหา การอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับตีความ

3. ทักษะความเข้าใจระดับหาเหตุและผล (Associating cause and effect) คือ ทักษะการอ่านเพื่ออธิบายสาเหตุของการกระทำ หรือ เหตุการณ์ที่ปรากฏในเนื้อหา การอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับข้อเท็จจริง และระดับตีความ

4. ทักษะความเข้าใจระดับใจความหลัก (Determining the main idea) คือ ทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของเนื้อหา เป็นการวิเคราะห์และตีความข้อมูลทั้งหมด การอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิด ระดับข้อเท็จจริง ระดับตีความ ระดับวิเคราะห์ และระดับแสดงความรู้สึก

5. ทักษะความเข้าใจระดับคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า (Predicting outcomes) คือ ทักษะการอ่าน ที่ใช้ประสบการณ์ของตนเชื่อมโยงเข้ากับข้อมูลที่ได้จากเนื้อหา แล้วคาดเดาว่า เหตุการณ์ หรือ เรื่องราวต่อไปจะเป็นอย่างไร การอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับตีความ ระดับวิเคราะห์ และระดับแสดงความรู้สึก

6. ทักษะความเข้าใจระดับประเมินคุณค่า (Valuing) คือ ทักษะการอ่านที่ใช้ทัศนคติและวิจารณญาณของผู้อ่านเข้ามาช่วยในการตีความข้อมูล การอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับตีความ ระดับวิเคราะห์ และระดับแสดงความรู้สึก

7. ทักษะความเข้าใจระดับการแก้ปัญหา (Problem solving) คือ ทักษะการอ่านที่

สามารถวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเนื้อหา แล้วใช้ประสบการณ์ และข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการอ่าน มาตั้งสมมติฐาน ทดสอบสมมติฐานหาข้อมูลสำหรับแก้ไขปัญหารวมทั้งสรุปความ การอ่านระดับนี้ สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับตีความ ระดับวิเคราะห์ และระดับแสดงความรู้สึก

ดังนั้น ระดับความเข้าใจในการอ่านนี้จัดว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้สอนควรนำไป พิจารณาร่วมกับพื้นฐานด้านภาษาและความรู้เดิมของผู้เรียนซึ่งการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น ตามทฤษฎีความรู้เดิมที่จะกล่าวถึงต่อไป

1.5 ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory)

ความหมายของความรู้เดิม รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981: 22-23) กล่าวว่า ความรู้เดิม (Schema) หมายถึงโครงสร้างข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของความรู้ที่เก็บสะสมไว้ใน ความทรงจำ ข้อมูลต่างๆที่สะสมไว้อาจเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ต่างๆ และ ลำดับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์เรล; และเอสเตอร์โฮลด์ (Carrel; & Eisterhold. 1987 : 218) ที่กล่าวว่าความรู้เดิมเป็นสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในส่วนความจำของสมองในลักษณะที่เป็น ลำดับขั้นและมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ รัตเดล; และรัตเดล (Ruddell; & Ruddell. 1995 : 52-60) กล่าวถึงทฤษฎีความรู้เดิมไว้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเก็บและรวบรวมประสบการณ์ และความรู้เดิมด้านต่างๆที่อยู่ในความทรงจำของเรา ซึ่งความรู้เดิมเหล่านี้เราได้เก็บรวบรวมมาจาก สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ทั้งยังสามารถนำมาประยุกต์ให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่ได้อีกด้วย ความรู้เดิมอาจหมายถึงกลุ่มของข้อมูล หรือหน่วยความรู้ต่างๆ ที่ถูกนำมาใช้จัดและสร้างความหมาย แก่สิ่งต่างๆที่ได้พบในชีวิตประจำวัน ความรู้เดิมพัฒนาจากประสบการณ์ทั่วไปจนกระทั่งรวมเป็น หน่วยความรู้ที่เฉพาะเจาะจงลงไป ซึ่งอธิบายได้โดยนำมาโยงเข้ากับแนวคิดต่างๆ การรวบรวม ประสบการณ์และสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษา ทั้งยัง นำไปสู่การอธิบายสิ่งที่กำลังจะพบ ความรู้เดิมเป็นสิ่งที่ถูกสร้างมาจากสภาพแวดล้อมและ ประสบการณ์ต่างๆซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้

การใช้ความรู้เดิมในการทำความเข้าใจในการอ่าน กิลเลท; และเทมเพิล (Gillet; & Temple. 1990: 53-61); รัตเดล; และรัตเดล (Ruddell; & Ruddell. 1995 : 54) กล่าวว่า ทฤษฎี ความรู้เดิม เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านมีโครงสร้างอยู่ในใจ ซึ่งเป็นการรวบรวมความรู้รอบตัวของ ผู้อ่าน ซึ่งความรู้เหล่านี้เรียกว่าความรู้เดิม (Schema) ความรู้เดิมเหล่านี้มีช่องว่างระหว่างกันแต่ก็ สามารถเชื่อมโยงกันได้ ในการอ่านแต่ละครั้งความรู้เดิมเหล่านี้จะถูกนำมาใช้เพื่อเติมเต็มความหมาย และรายละเอียดของเนื้อความที่กำลังอ่านอยู่ ข้อมูลใหม่และความรู้เดิม ก็จะทำให้สามารถจับใจความ และสร้างความหมายได้ และในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิม ทั้งสองชนิดเพื่อใช้ในการ ทำความเข้าใจในการอ่าน คือ ความรู้เดิมจากการรวบรวมความรู้รอบตัว และความรู้เดิมในด้าน

โครงสร้างทางไวยากรณ์ของเนื้อความ ซึ่งทฤษฎีความรู้เดิมกล่าวว่า ความรู้เดิมเป็นกลุ่มของโครงสร้างที่มีความสลับซับซ้อนสูง ซึ่งช่วยในการจัดเรียงเชื่อมโยงประสบการณ์ต่างๆ ในหน่วยความจำ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดเรียง การสร้าง และการเรียงความสำคัญ คือการใช้ความมุ่งมั่นของผู้เรียนที่ต้องการจะทำให้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมีความหมายเป็นแรงผลักดัน เป็นความเกี่ยวเนื่องของการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงและการใช้ความรู้เดิมทั้งสิ้น กระบวนการนี้ช่วยให้ทำความเข้าใจความหมายได้ใกล้เคียงที่สุด โดยการเติมเต็มช่องว่างที่มีอยู่ ในขณะที่สร้างความหมายจากสิ่งที่รับรู้จากประสบการณ์

ดังนั้นสรุปได้ว่าการใช้ความรู้เดิมมาผสานผสานกับความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความเข้าใจในความหมายของสิ่งที่พบได้เร็วยิ่งขึ้น และยังเป็นการนำข้อมูลที่ได้ใหม่มาฝึกสังเคราะห์ และขยายความออกไปเพื่อนำไปใช้ต่อไปได้

1.6 หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

เกบฮาร์ด (Gebhard. 1985 : 16-20) ได้เสนอหลักการสอนอ่านสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้นักเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นได้ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นผู้สอนต้องพูดให้น้อยลง และให้นักเรียนได้อ่านมากขึ้นในช่วงเวลาที่สอน นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการอ่าน เพื่ออธิบายคำศัพท์หรือโครงสร้างยากๆ โดยผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตัวเองจากเอกสาร
2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านได้ บทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากกว่า ผู้สอนอาจสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดทำเป็นมุมการอ่านเป็นต้น
3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้ ความซ้ำซ้อนจากการใช้ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้าม หรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายจากคำ หรือประโยคจากตัวนะต่างๆที่ปรากฏในข้อความ
4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการอ่านได้ เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนต่างกัน ผู้สอนจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจยิ่งขึ้น
5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยในการจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรเป็นการอ่านแบบคำต่อคำ หรือรู้ความหมายทุกคำ แต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความได้ดีขึ้น

ผู้สอนอาจช่วยเหลือในตอนแรก โดยการแบ่งคำเป็นกลุ่มๆ ให้อ่าน ฝึกให้ผู้เรียนแบ่งคำเป็นกลุ่มเองจากกลุ่มคำสั้นๆ แล้วขยายให้ยาวขึ้น หรืออาจใช้เนื้อเพลง หรือบทละครสั้นๆ ช่วยในการฝึกอ่าน

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพของจริง เครื่องมือต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องอ่านดีขึ้น และสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ทรงพร อิศโรฤกุล (2538: 10-14) กล่าวถึงหลักพื้นฐานในการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ควรคำนึงดังต่อไปนี้

1. ควรเป็นการอ่านในระดับข้อความ ผู้สอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนศึกษาเฉพาะส่วนย่อยๆ ของภาษาในบทอ่านและมองว่าคำ วลี ประโยค ในบทอ่านต่างเป็นอิสระต่อกันจนเข้าใจผิด คิดว่าการจะเข้าใจบทอ่านนั้นๆ จะต้องศึกษาหน่วยย่อยๆ เหล่านั้นอย่างละเอียด แต่ควรสอนให้ผู้เรียนอ่านและเข้าใจความหมายเป็นย่อหน้า

2. ควรเน้นความเข้าใจโดยสรุปก่อนความเข้าใจในรายละเอียด การสอนอ่านควรเน้นให้ผู้อ่าน อ่านเพื่อทำความเข้าใจทั้งหมดของเรื่องที่อ่านเสียก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยลงไปในรายละเอียดของเนื้อหา แบบฝึกหัดที่ให้ทำ ก็เช่นเดียวกัน ควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความเข้าใจกว้างๆ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของบทอ่านเสียก่อน แล้วจึงค่อยถามความเข้าใจเกี่ยวกับศัพท์ สำนวน หรือเนื้อหาในรายละเอียด

3. ควรใช้บทอ่านที่พบในชีวิตจริง (Authentic text) ตำราที่ใช้สอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมักเลือกใช้ภาษาที่ทำให้ง่ายแล้ว การทำเช่นนี้กลับมีข้อเสีย คือในชีวิตจริงคนเรามักพูด หรือเขียนข้อความหมายเดิม อ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว หรือมักมีการใช้เครื่องบ่งบอกต่างๆ การนำข้อเขียนมาทำให้ง่ายกลับทำให้ข้อความนั้นยากแก่การเข้าใจเพราะผู้เรียนขาดเครื่องช่วยในการเดาความหมาย

4. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated skills) ผู้สอนไม่ควรสอนทักษะการอ่านโดยแยกออกจากทักษะอื่นๆ โดยสิ้นเชิง เพราะในชีวิตจริงเมื่อเราได้ฟัง หรืออ่านอะไรแล้วเรามักจะนำไปเล่าต่อหรือเขียนให้คนอื่นอ่าน ดังนั้นกิจกรรมการอ่านควรนำทักษะอื่นมาเสริม การฝึกทักษะการอ่านด้วย เช่นอ่านประกาศสมัครงานแล้วเขียนจดหมายไปบอกเพื่อน

5. ควรอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายก่อนเริ่มการอ่านทุกครั้ง เพราะจะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่านและทักษะในการอ่านแบบต่างๆ

6. ควรเน้นที่กระบวนการค้นคว้าหาคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องเป็นไปด้วย

การเคลื่อนไหว เพราะตลอดเวลาผู้อ่านจะต้องเดาความหมาย ทำนาย ตรวจสอบ และถามคำถามตัวเอง ดังนั้นในการอ่านควรมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาและฝึกฝนความสามารถในทักษะเหล่านี้อย่างเป็นระบบมากกว่าที่จะเน้นที่คำตอบ

7. ควรให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง หลังจากผู้สอน สอนคำศัพท์บางคำที่คาดว่าจะมีปัญหา และให้หลักการในการอ่านแล้ว ควรปล่อยให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง เพื่อเขาจะได้ฝึกช่วยตนเอง เมื่อพบคำศัพท์ใหม่จะได้รู้จักเดาศัพท์นั้นจากคำข้างเคียงหรือจากรากศัพท์

8. ส่งเสริมการอ่านนอกเวลาเรียน ทักษะการอ่านจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ จนเกิดความชำนาญ การอ่านในห้องเรียนจึงไม่พอ ผู้สอนจึงต้องมีส่วนช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้สนใจในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน

จากหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป จะเห็นได้ว่า เน้นให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองในการอ่านได้ ดังนั้นหลักการนี้จึงเป็นเหมือนแนวทาง สำหรับผู้สอนนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น ซึ่งวิธีการสอนอ่านโดยวิธี MIA ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าเข้ากับหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยวิธี MIA (A More Integrated Approach to the Teaching of Reading)

2.1 ความเป็นมาของการสอนอ่านโดยวิธี MIA

เมอร์ดอคซ์ (Murdoch. 1986 : 9) อาจารย์สอนภาษาอังกฤษนักศึกษาครูแห่งมหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) เป็นอีกผู้หนึ่งที่คิดวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) มาใช้ในการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยใช้ชื่อว่า “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” เป็นการเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้ทักษะต่างๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กันไป เพราะ การสอนที่แยกแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด ถือว่าไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน เป็นผู้รอบรู้ทางภาษา และนอกจากนี้ เขายังกล่าวต่อไปว่า การสอนอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ (Multiple choices) หรือ แบบ ถูก-ผิด (True-false) นั้นไม่ใช่เป็นการฝึกการอ่านที่ดี ผู้เรียนจะไม่พัฒนาทักษะอย่างอื่นเลย และบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิด และเขียนออกมาเป็นคำพูดของตน เป็นการฝึกทั้งกระบวนการคิด (Thinking process) และเป็นการฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วย การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือว่าการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงเป็นที่มาของวิธีสอนอ่านแบบ MIA

2.2 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยวิธี MIA

ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ MIA นี้ เมอร์ดอคซ์ ได้ให้แนวทางในการสอนดังต่อไปนี้คือ

2.2.1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions)

เป็น ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ก่อนที่จะอ่าน เรื่องนั้นๆ เท่ากับว่าเป็นการโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านในโอกาสต่อไป การอภิปรายร่วมกัน เป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พอถึงเวลาอ่านจริงๆ ทุกคนก็พยายามจะค้นหาคำตอบว่าตามที่พวกตนคิดคำตอบไว้ล่วงหน้า นั้น ตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าใจผู้เรียนให้หาคำตอบ ซึ่งตรงกับความคิดของ ภูตแมน (Williams. 1994 : 3 ; อ้างอิงจาก Goodman. 1967 :126) ที่กล่าวไว้ว่า "การอ่านเป็นเกมการเดาชนิดหนึ่ง การอ่านเป็นการเดาว่า สิ่งที่จะอ่านนั้นตรงกับความคิดของตนที่คาดหวังไว้หรือไม่"

นอกจากนี้ คำถามนำ ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับ (Drive) ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน นั่นคือ การกระตุ้นผู้เรียนด้วยปัญหาที่ค้างคั่งไว้ในใจผู้เรียน หลังการอภิปราย ร่วมกันว่า สิ่งที่พวกตนเดากันไว้นั้นเป็นการเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด จึงเป็นเรื่องที่ดี ที่จะกระตุ้น ให้ผู้เรียนเกิดแรงขับอยากจะอ่านเพื่อหาคำตอบให้ตนเอง เช่น

Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. In your opinion, what are the characteristics of an intelligent person? Make a list of them.
2. If you were told that a child who is coming to your class was dull, what kind of study behavior would you expect from him?

2.2.2. ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the meaning of vocabularies)

สำหรับขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำ ที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้น ผู้เรียนมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง โดยผู้สอนจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำผู้เรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือ คำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ใน สถานการณ์ที่พบก็ได้ เช่น

Directions: Make sure you are familiar with the principal meaning of each word before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meanings of word that has not been defined.

1. to grapple with (v) = to fight ,confront, deal with
2. to arise out of (v) = to result from
3. tolerate (n) =
4. puzzle (n) =

แฮริส; และซิเพย์ (Harris; & Sipay. 1979 : 294-295) กล่าวว่าถึงแม้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆ อย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมาก ต่อความเข้าใจในการอ่าน หากคะแนนความเข้าใจสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วย

ดังนั้น จะเห็นได้จากตัวอย่างบทอ่านข้างต้น คำศัพท์เหล่านี้จะช่วยปูพื้นฐานให้ผู้เรียนได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่ง เพื่อจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ วิดโดสัน (Widdowson. 1985 : 82-86) ที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เราต้องพยายามขจัดปัญหา และอุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำ หรือวลีที่ยากๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็คือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านซึ่งจะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านได้

2.2.3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)

ผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติคือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น เช่น

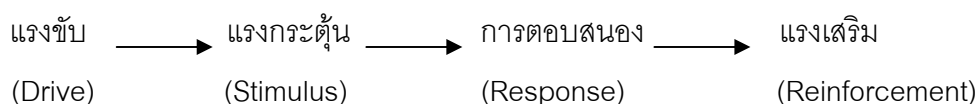
Directions: Read the following text.

When we talk about intelligence we do not mean the ability to get a good score on a test or even the ability to do well in school. **These things**¹ are only indicators of something far more

¹ What does “These things” refer to?

จากการวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากนั้นยังพบว่า จากการกระตุ้นผู้เรียนด้วยวิธีนี้ ผู้เรียนจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) การที่ผู้เรียนเขียนตอบ คือ การตอบสนอง (Response) และได้รับแรงเสริม (Reinforcement) จากการเฉลยคำตอบในตอนหลัง ซึ่งมี

หลักการอย่างเดียวกับบทเรียนโปรแกรมสำเร็จรูป และ เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีของ มิลเลอร์ (จรัญ รัตนศิลา. 2539: 48; อ้างอิงจาก Miller. 1973: 15-19) คือ การเรียนที่ดีนั้นต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงการเรียนรู้ที่ดี

2.2.4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)

ในขั้นนี้ เมอร์ดอกซ์ เชื่อว่า เป็นขั้นที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ดี คือ การให้ผู้เรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A Sentence Completion Exercise) และการให้ผู้เรียนเติมข้อความนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ผู้เรียนจะไม่สามารถไปลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้

แต่หากผู้สอนคิดว่าความสามารถของผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษา และ สำนวนของตัวเองได้ อาจจะแก้ไขโดยวิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Idea) มาเป็นประโยคที่ให้ผู้เรียนเติมใจความสมบูรณ์แทนก็ได้ และเชื่อว่าจากกิจกรรมทั้ง 3 ขั้นที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นพื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องได้

วิดโดสัน (Widdowson. 1979: 119-122) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่างดี และต้องพร้อมที่จะทำแบบฝึกหัดเหล่านั้น ซึ่งหมายความว่า จะต้องเสริมให้ผู้เรียน พยายามใช้คำพูดหรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าไปร่วมปัญหาอย่างแท้จริง แบบฝึกหัดเหล่านั้นได้แก่

1. การเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion)
2. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ (Transformation)

วิดโดสัน ไม่นิยมใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple choices) เพราะผู้เรียน อาจจะเกิดการสับสนหรือใช้การเดา และไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่นเลย ตรงกันข้ามหากฝึกให้ผู้เรียนตอบแบบเติมคำให้สมบูรณ์ หรือ แบบเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ นอกจากเป็นการฝึกการอ่านแล้ว การเขียนของผู้เรียนก็ได้รับการพัฒนาด้วยพร้อมกัน เช่น

Directions: Complete the following sentences according to the text.

1. The way a person faces a problem shows

2. Faced with a difficult problem, the dull will.....

2.2.5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information)

เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำความรู้ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ ในรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล หากผู้เรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้เรียนจับประเด็นสำคัญๆได้ กิจกรรมอย่างนี้น่าสนใจมากตามความคิดเห็นของ เมอร์ด็อกซ์ ที่กล่าวว่ามันไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่วไป แต่เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนหาทางแก้ไขปัญหา

วิดโดลสัน (Widdowson. 1979 : 141-142) กล่าวว่ากิจกรรมแบบ การถ่ายโอนข้อมูลนี้เป็นกิจกรรมที่ดี และนับเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร หรือเป็นการแปลงรูปข้อมูลให้เป็นไปอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หากผู้สอนคิดว่าผู้เรียนเข้าใจ และมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้ หรืออาจเขียนในรูปภาพอธิบาย หรือแผนภาพ (Diagram) เป็นต้น เขากล่าวต่อไปว่า กิจกรรมแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อผู้เรียนถึงสองทาง คือพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้เรียนได้อ่าน และอีกด้านหนึ่ง คือช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย เช่น

ตาราง 2 แสดงการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น

Directions: Can you complete the following table of the main characteristics of “bright” and “dull” children?

Major Behavioral Characteristic	
Bright Child	Dull Child
1. Curious	1. Uninterested in Life
2.	2.
3.	3.
4.	4.

2.2.6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต

(Doing jigsaw exercise and paragraph structure)

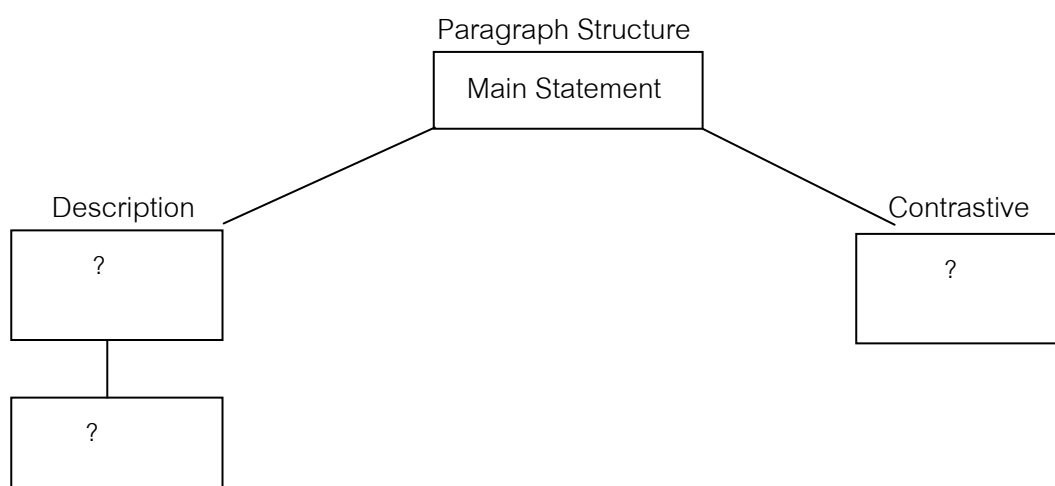
ในขั้นนี้ ผู้สอนให้ประโยคมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้ผู้เรียนเรียบเรียงอนุเหตุ ซึ่งนั่นก็คือ กิจกรรมการต่อชิ้นส่วน สำหรับกิจกรรมนี้ตามความคิดเห็นของ เมอร์ด็อกซ์ คิดว่ามี ประโยชน์มากอย่างยิ่งทั้งเป็นการฝึกพูดและคิด ผู้เรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก วิธีการคือผู้สอนเตรียม ชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่างๆของประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้องด้วย

กิจกรรมการต่อชิ้นส่วนนี้ อาจจะทำให้ทำเป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ ประโยคที่ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งและกิจกรรมนั้นๆ ก็เพื่อต่อ ประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือรู้เรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกัน ต้องพูดและถามกัน แล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และตลอดระยะเวลา ทำกิจกรรม จะพบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก เช่น การให้เรียง ประโยคต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง

Directions: Look at the following sentences and arrange them in order.

- A. In other words, there is no wall between him and life.
- B. Bright and dull children are very different.
- C. However, the dull child is inclined to live in an unreal, fantasy world.
- D. The bright child is curious about life and eager to involve

: And put the arranged sentences into each box of paragraph structure.

ภาพประกอบ 2 แสดงการทำแบบฝึกหัดเรียงโครงสร้างอนุเหตุ

2.2.7. ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting)

การประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่ก็ทำกันอยู่เกือบทุกขั้นตอน แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษา เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่ผู้เรียนต่อไป

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เกษม บำรุงเวช (2530 : 89) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ MIA กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผาเมืองวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีสอนแบบ MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผุสดี ปทุมรักษ์ (2532 : 82) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการสอนอ่านตามวิธี MIA และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 : 81) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในวิชาการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถ มีความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ตามระดับความสามารถ มากกว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีระดับความสามารถสูงและปานกลางจะมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ในการทำกิจกรรมมากกว่าเด็กที่มีความสามารถต่ำ

อัฉร จารุจินดา (2536 : 34) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA ซึ่งวิธี PANORAMA เป็นการสอนอ่านที่ครูใช้ฝึกนักเรียนให้เกิดทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้ขั้นตอนการอ่านดังนี้ ขั้นตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ขั้นตั้งคำถาม ขั้นปรับความเร็วในการอ่าน เพื่อเน้นให้นักเรียนสามารถนำทักษะนี้ไปใช้ได้ด้วยตนเองหลังจากฝึกทักษะจนชำนาญ ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 โดยคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี PANORAMA

จรัญ รัตนศิลา (2539 : 121) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบวรรณฐาน (Genre) และการสอนอ่านตามคู่มือครูที่ใช้สื่อการสอนแบบวรรณฐาน ซึ่งผลงานวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบวรรณฐานมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงขึ้น และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูที่ใช้สื่อการสอนแบบวรรณฐานก็มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงขึ้นเช่นกัน และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่าคะแนนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการใช้สื่อวรรณฐานที่เหมาะสม

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกลน (2539 : 72) ได้ศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธิสารศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนั้นเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวม และแต่ละด้านของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนอ่านโดย MIA มีแนวโน้มว่าคะแนนเฉลี่ยจะสูงขึ้นกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนการอ่านโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

สมเกียรติ กินจำปา (2545 : 85) ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความเข้าใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่เมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนคะแนนความเข้าใจในการอ่าน พบว่าความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความแตกต่างภายในกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าความแตกต่างภายในกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องจากการสอนอ่านแบบ MIA ได้กระตุ้นผู้เรียนโดยการใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ให้ผู้เรียนได้ร่วมอภิปรายในคำถามนั้นๆ ในบางเรื่องผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอภิปรายประสบการณ์ใหม่เป็นผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านใหม่ได้เร็วขึ้นและดีขึ้น

ส่วนรายงานวิจัยต่างประเทศ ไม่พบวิจัยสนับสนุน แต่เมอร์ดอกซ์ ซึ่งได้สอนนักศึกษามหาวิทยาลัยควิเบก ฝึกการอ่านโดยใช้วิธี MIA และพบว่าการกระตุ้นด้วยกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของวิธี MIA ทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยควิเบก มีการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน และการเขียน มากขึ้น และยังมีงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสอนอ่านโดยวิธี MIA คือ เน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้ความสามารถหลายด้านด้วยกัน เพื่อแก้ปัญหา และเป็นกระบวนการคิดทางภาษา ได้แก่ การสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกโคลง ของ โรเจอร์ส (Rogers: 1983: 287) และ ยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของ เดลานีย์ (Delaney. 1985 : 111-A) ผลการวิจัยพบว่า การที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้มีการอภิปรายกันในกลุ่ม และวิธีฝึกให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้ในประเด็นสำคัญๆ แล้วบันทึกสิ่งสำคัญเท่าที่จำได้ ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

ดังนั้น เมื่อผลงานการวิจัยในเรื่องการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ประกอบกับขั้นตอนการสอนในแต่ละขั้น มีความเหมาะสมที่ทำให้ให้นักเรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด การทำงานเป็นกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นของบุคคลภายในกลุ่มซึ่งได้ใช้ความรู้เดิมของตนเองมาอภิปราย ทำให้เกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ผู้วิจัยจึงคาดว่า การสอนอ่านโดยวิธี MIA จะช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิ์वास"พัฒนสาบารุง"ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาทดลองตามหัวข้อดังนี้ คือ

1. ประชากรและ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง
5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิवास"พัฒน สบายบำรุง" อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 ห้องเรียนที่ได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละระดับความสามารถทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีนักเรียนรวมทั้งหมด 152 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลองนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิवास "พัฒน สบายบำรุง" ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 24 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดย วิธีจับฉลากมา 1 ห้องเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ๆ ละ 4 คาบ คาบละ 40 นาที รวมทั้งหมด 16 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ทั้งนี้โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านโดยใช้วิธี MIA จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบ
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ (ภาคผนวก ก หน้า 43-46)
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.2 เลือกเนื้อหาตามแผนมโนทัศน์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรโรงเรียน
 - 1.3 ศึกษาและจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักและขั้นตอนการสอนอ่านตามวิธี MIA ของ เมอร์ดอคซ์ (Murdoch.1986: 9 – 15)
 - 1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาแก้ไขปรับปรุง
 - 1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้สอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก หน้า 47-52)
 - 2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539) การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544) และการประเมินผลการอ่าน (Alderson. 2000)
 - 2.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ
 - 2.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ โดยให้มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างภาษา ตามที่หลักสูตรกำหนด จากนั้นผู้วิจัยสร้างข้อทดสอบ เป็นแบบอัตนัย โดยมีลักษณะคำถามที่วัดความเข้าใจในการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญ สรุปความ ตีความ หารายละเอียด และเรียงลำดับเหตุการณ์ จำนวน 60 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ ซึ่งใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 248) ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1 ข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จากนั้นได้บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .66 – 1.00 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 42 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดสอบ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 334 – 360) เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผู้วิจัยได้เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.43 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - .53 ไว้จำนวน 30 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วไปทดสอบ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบซึ่งค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0 -1 โดยใช้สูตร K.R.20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543: 123) ได้ค่าความเชื่อมั่น .73

2.7 นำแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 60 –61) ดังตาราง

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
T_1	X	T_2

T_1	หมายถึง	การทดสอบก่อนการทดลอง
T_2	หมายถึง	การทดสอบหลังการทดลอง
X	หมายถึง	การทดลองสอนอ่านโดยวิธี MIA

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 จัดปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงถึงจุดประสงค์ วิธีการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2.2 ทำการทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ

2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี MIA ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ใช้เวลาในการสอน 16 คาบ คาบละ 40 นาที

2.4 ทำการทดสอบหลังการเรียนรู้ (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

2.5 รวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบคะแนนแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

2.6 สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยสถิติพื้นฐาน คือหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความแปรปรวน(Variance) ของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรการคำนวณ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนโดยใช้สูตรการคำนวณ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 307)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความยากง่ายเป็นรายข้อ (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร P (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 129)

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัดส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 130)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธี KR 20 ของ Kuder-Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 123)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 165)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
$\overline{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของจำนวนข้อสอบที่นักเรียนทำได้ก่อนการทดลอง
$\overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของจำนวนข้อสอบที่นักเรียนทำได้หลังการทดลอง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD_1	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง
SD_2	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\overline{D}$	แทน	ความต่าง
$\sum D$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
df	แทน	ค่าของขั้นแห่งความเป็นอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน T-distribution
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเปรียบเทียบคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองจากข้อสอบจำนวน 30 ข้อๆละ 1 คะแนน จากการหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนน ปรากฏผลในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

จุดมุ่งหมาย	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\bar{D}$	
		$\bar{x}_1$	SD_1	$\bar{x}_2$	SD_2	$\bar{x}$	SD
1.การจับใจความสำคัญ (5 คะแนน)	24	1.88	0.85	3.63	1.17	1.75	0.32
2.การสรุปความ (3 คะแนน)	24	0.79	0.51	2.00	0.83	1.21	0.32
3.การตีความ (8 คะแนน)	24	3.13	1.19	4.67	1.63	1.54	0.44
4.การหารายละเอียด (12 คะแนน)	24	10.50	1.20	11.13	1.43	0.63	0.23
5.การเรียงลำดับเหตุการณ์ (2 คะแนน)	24	0.79	0.51	1.58	0.58	0.79	0.07

จากตาราง 4 พบว่า

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลอง เพิ่มขึ้นทุกจุดมุ่งหมาย คือ การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การตีความ การหารายละเอียด และการเรียงลำดับเหตุการณ์

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าความสามารถด้านการจับใจความสำคัญมีคะแนนเพิ่มขึ้นมากที่สุดและรองลงมาคือด้านการตีความ การสรุปความ การเรียงลำดับเหตุการณ์ และ การหารายละเอียด

ในการหาความแตกต่างทางสถิติของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ	N	$\sum D$	$\sum D^2$	df	t
กลุ่มทดลอง	24	142	1194	23	7.38*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษา การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA มีดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาทดลอง

เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA

สมมติฐานในการศึกษาทดลอง

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA หลังการทดลองเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการศึกษาทดลอง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิवास"พัฒน" สายบำรุง" อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 ห้องเรียนที่ได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละระดับความสามารถทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีนักเรียนรวมทั้งหมด 152 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลองนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิवास "พัฒน" สายบำรุง" ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 24 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดย วิธีจับฉลากมา 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านโดยใช้วิธี MIA จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงถึงจุดประสงค์ วิธีการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้
2. ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ
3. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี MIA ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ใช้เวลาในการสอน 16 คาบ คาบละ 40 นาที
4. ทำการทดสอบหลังการเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษกับชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
5. รวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบคะแนนแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ
6. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการทดลอง

นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่.01

อภิปรายผล

ผลจากการทดลองการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี MIA ช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” มีความสามารถเพิ่มขึ้น สืบเนื่องมาจาก

1. ขั้นตอนและกิจกรรมที่ใช้ในการสอนอ่าน ช่วยให้นักเรียน มีพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น โดยจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมทุกขั้นตอน และเน้นวิธีการให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการฝึกหาคำตอบจากการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ของ เกบฮาร์ด (Gebhard. 1985 : 16-20) ที่กล่าวว่า การฝึกการอ่านด้วยตนเอง สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยังผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ผู้สอนต้องพูดให้น้อยลง และให้

ผู้เรียนได้อ่านมากขึ้น ดังนั้น ในแต่ละขั้นตอนผู้วิจัยจึงสอนวิธีอ่านในเรื่องการหาความหมายของ คำศัพท์ที่สอดคล้องกับบริบท การหาคำอ้างอิง การรู้จักส่วนประกอบของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้และฝึกความสามารถในการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับหลักพื้นฐานในการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษ ของ ทรงพร อิศโรธกุล (2538 : 10-14) ที่กล่าวว่าควรให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง หลังจาก ผู้สอนสอนคำศัพท์ บางคำที่คาดว่าจะมีปัญหา และให้หลักในการอ่านแล้ว ควรปล่อยให้ผู้เรียนอ่านและ ฝึกฝนตนเอง ดังรายละเอียดของขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนที่เป็นคำถามนำ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมกลุ่มมาใช้โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มแบบคละ ความสามารถ การทำกิจกรรมกลุ่มมีผลดีคือนักเรียนไม่เกิดความเครียดเพราะช่วยกันคิดและช่วยกันทำ ทำให้บรรยากาศเป็นกันเอง สอดคล้องกับหลักการสอนอ่านของเกบฮาร์ด (Gebhard. 1985 : 16-20) ที่ กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม และทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มาก หลังจากนั้นผู้วิจัยตั้งคำถามนำเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบ และอภิปรายเหตุผล กันเองก่อน จึงนำเสนอผลที่เกิดจากการอภิปราย ให้ผู้วิจัยและนักเรียนกลุ่มอื่นฟัง ซึ่งในแต่ละกลุ่มมี ความคิดหลากหลาย นักเรียนเกิดความคาดคะเนว่าคำตอบของตนเองจะเป็นอย่างไร ทำให้เกิดความ ต้องการที่จะหาคำตอบให้ได้ ซึ่งตรงกับความคิดของ กูดแมน (Williams. 1994: 3: อ้างอิงจาก Goodman.1967:126) ที่ได้กล่าวว่า"การอ่านเป็นเกมการเดาชนิดหนึ่ง การอ่านมีการเดาว่าสิ่งที่อ่านนั้น ตรงกับความคิดของตนที่คาดหวังหรือไม่"

1.2 ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ ผู้วิจัยกำหนดคำศัพท์ที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการอ่าน เนื้อเรื่อง ให้นักเรียนใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย ในการหาความหมายของคำศัพท์ให้เข้ากับบริบท ของเนื้อเรื่อง โดยที่ผู้วิจัยต้องสอนนักเรียนให้รู้วิธีการเลือกความหมายของคำศัพท์ให้เข้ากับบริบทก่อน แล้วจึงนำความหมายภาษาไทยของคำศัพท์ที่พบออกมาเขียนลงในช่องคำศัพท์ ที่เตรียมไว้ให้ เมื่อ นักเรียนเข้าใจวิธีการหาคำศัพท์แล้ว ผู้วิจัยก็ให้แต่ละกลุ่มแข่งกันหาความหมาย โดยมีกติกาว่าความ หมายนั้นจะต้องเข้ากับบริบทของเนื้อเรื่องด้วยเพื่อเป็นการฝึกให้รู้จักเดาศัพท์นั้นๆจากคำข้างเคียงและ เกิดความสนุก ตามหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษของ ทรงพร อิศโรธกุล (2538 : 10-14) แต่ บางครั้งนักเรียนในกลุ่มไม่สามารถเดาศัพท์จากบริบทได้ เพราะมีความรู้พื้นฐานคำศัพท์น้อย จึง จำเป็นต้องใช้วิธีให้นักเรียนในกลุ่มได้มีโอกาส ชักถามคำศัพท์เพิ่มเติมจากผู้วิจัยนอกเหนือจากคำที่ผู้วิจัย เป็นผู้เลือกให้ ซึ่งสอดคล้องกับคำพูดของแฮริส; และซิเพย์ (Sarris; & Sipay.1979: 294-295) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆอย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของ ศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนั้นเมื่อนักเรียนในกลุ่ม ต้องการรู้คำศัพท์เพิ่มจากผู้วิจัยกำหนดให้ผู้วิจัยก็สามารถเพิ่มเติมให้ได้ โดยใช้บริบทในการอธิบาย คำศัพท์ เพราะคำศัพท์เหล่านี้จะช่วยปูพื้นฐานให้นักเรียนได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่ง เพื่อส่งผลถึงความ

เข้าใจในการอ่าน ในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ วิดโดสัน (Widdowson.1985: 82-86) ที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ ต้องพยายามขจัดปัญหาและอุปสรรค ที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำหรือวลีที่ยาก ๆ วิธีการที่จะแก้ปัญหานี้ก็คือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่าน ซึ่งจะได้นำไปแก้ปัญหาในการอ่านได้

1.3 ขั้นตอนในการอ่านเรื่อง ผู้วิจัยสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีดูคำอ้างอิง ซึ่งส่วนมากจะเป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับสรรพนามในเรื่อง นักเรียนอ่านเรื่องแล้วหาคำอ้างอิงที่ผู้วิจัยระบุไว้ในบางบรรทัด โดยสังเกตจากจุดอ้างอิงข้างหน้า แล้วหาคำที่หมายถึง เพศ หรือ พจน์ เดียวกัน กับคำอ้างอิง เป็นการฝึกหารายละเอียด และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอ่านมากขึ้นโดยมีเนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องเป็นสิ่งเร้า เมื่อนักเรียนต้องการรู้คำตอบ ทำให้ต้องการอ่านมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีของ มิลเลอร์ (จรัญ รัตนศิลา : 2539 : 48, อ้างอิงจาก Miller.1973 :15-19) นักเรียนสามารถทำขั้นตอนนี้ได้ค่อนข้างดี และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังสอนนักเรียนในด้านโครงสร้างของคำ ลักษณะของคำ เมื่อนักเรียนอ่านจึงเกิดความเข้าใจในเรื่องได้ ตรงกับคำกล่าวของ วิลเลียมส์ (Williams.1994: 3 -7) ที่กล่าวว่า เพื่อช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้นจึงต้องมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างของภาษาอังกฤษ

1.4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดก่อนและตอบคำถามจากประโยคปลายเปิดที่กำหนดไว้ให้ เป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียน แต่นักเรียนที่ไม่สามารถใช้ภาษาและสำนวนของตนเองได้ ผู้วิจัยให้ตอบเป็นภาษาไทยก่อนแล้วให้นักเรียนหาภาษาหรือสำนวนภาษาอังกฤษในเรื่องที่มีความหมายตรงกันมาเติมประโยคให้สมบูรณ์ จากการที่คิดเป็นภาษาไทยก่อนก็จัดได้ว่าใช้ความคิดของตนเองในการหาคำตอบ แต่ที่ไม่สามารถตอบเป็นสำนวนภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองเนื่องจากพื้นฐานเดิมไม่เพียงพอ แต่การหาคำตอบได้นี้ก็จัดอยู่ในระดับความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ และระดับความเข้าใจจากประสบการณ์ ตามที่ เซียร์ฟอสส์; และ รีดเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994 : 231 -232) ได้อธิบายไว้ถึงระดับของความเข้าใจในการอ่าน และไรเดอร์; และเกรฟ (Ryder;&Grave.1994: 16-19) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน ผู้เรียนควรตระหนักในการใช้กลวิธีการอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดต่อเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง และรู้จักกระบวนการรวบรวม เลือกรวบรวม เก็บ เก็บ และเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ กระบวนการนี้จะเกิดได้อย่างอัตโนมัติในขณะที่อ่าน

1.5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล ผู้วิจัยให้นักเรียนนำความรู้จากการอ่านเรื่องมาถ่ายโอนในรูปแบบของภาพวาด และ แผนภูมิ นักเรียนวาดภาพหรือสร้างแผนภูมิ จากการจับประเด็นสำคัญและการตีความข้อมูล ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี และ เป็นการฝึกให้นักเรียนตีความจากสิ่งที่อ่าน และจับประเด็นสำคัญๆได้ โดยนำข้อมูลที่อ่านมาถ่ายโอนโดยใช้กิจกรรมการวาดภาพ และสร้างแผนภูมิ ในขั้นตอนนี้เห็นได้ว่านักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี เช่น นักเรียนสามารถวาด

ภาพเรียงลำดับตามเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้องสวยงาม และสนุกกับการทำ ดังนั้นนอกจากพัฒนาการอ่านแล้วยังช่วยส่งเสริมงานด้านศิลปะได้อีกด้วยทั้งยังให้ความเพลิดเพลินได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ วิดโดสัน (Widdowson. 1979: 141-142) ที่กล่าวว่าขั้นตอนถ่ายโอนข้อมูลเป็นขั้นตอนที่ดีและนับเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารหรือเป็นการแปลงรูปข้อมูลให้เป็นไปอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นหากผู้สอนคิดว่าผู้เรียนเข้าใจ และมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจทำให้ ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดได้ โดยการเขียนภาพอธิบาย หรือแผนภาพ เป็นต้น

1.6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค ผู้วิจัยทำแถบประโยคโดยไม่ลอกจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แจกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงประโยคตามลำดับให้สมบูรณ์ และให้นักเรียนร่วมกับผู้วิจัยเฉลยโดยผู้วิจัยได้ติดแถบเฉลยบนกระดาน แล้วให้แต่ละกลุ่มตรวจคำตอบตามบนกระดาน ซึ่งนักเรียนส่วนมากทำได้ดี กิจกรรมในขั้นนี้มีส่วนช่วยให้นักเรียนฝึกเพื่อให้มีความสามารถในการตีความ เพราะนักเรียนจะได้มองเห็นความสัมพันธ์ และการเชื่อมกันของแต่ละประโยคได้ ซึ่งสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ตามคำกล่าวของ วิลเลียมส์ (Williams.1994: 3 -7) จากการที่นักเรียนลำดับความได้นี้เอง จึงจัดว่านักเรียนมีทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านแบบลำดับความ ซึ่งความคิดเรื่องความสัมพันธ์ของระดับความคิดกับระดับความเข้าใจในการอ่านนี้เป็นของ รัดเดล (Ruddell. 2002: 109 – 112) คือการ อ่านแล้ว ลำดับแนวความคิด การกระทำ และเหตุการณ์ตามเนื้อหา ซึ่งการอ่านระดับนี้สัมพันธ์กับการใช้ความคิดระดับตีความ ส่วนเมอดอกซ์ คิดว่ามีประโยชน์อย่างมากทั้งเป็นการฝึกพูดแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มอีกด้วย สำหรับนักเรียนในกลุ่มทดลองในช่วงแรกยังสับสนกับกระบวนการเรียงประโยค ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้นักเรียนหาหรือเป็นภาษาไทยก่อนและช่วยกันตอบเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดความชำนาญแล้วในเนื้อเรื่องบทต่อไป ก็ให้ทำเป็นภาษาอังกฤษเลย ผลปรากฏว่านักเรียนทำได้มากขึ้น และเพื่อความสนุกสนาน ผู้วิจัยจึงให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มอีกด้วย

2. บทอ่านที่ใช้ในการสอน ผู้วิจัยเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาเป็นไปตามสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียน และเหมาะสมกับวิธีการ เพื่อมีโอกาสฝึก วิธีการจับใจความสำคัญ การตีความ การสรุปความ และการหารายละเอียด ซึ่งบทอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับภายในบ้าน ชีวิตสัตว์ โทษและคุณประโยชน์ของสัตว์จำพวกแมลง ซึ่งเรื่องทั้งหมดนี้เป็นบทอ่านที่นักเรียนพบในชีวิตจริง สอดคล้องกับคำกล่าวของ ทรงพร อิศโรฤกุล (2538 : 10-14) ที่ว่า ควรใช้บทอ่านที่พบในชีวิตจริง เพราะในชีวิตจริงคนเรามักพูด หรือเขียนข้อความหมายเดิม อ้างอิงถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้เรียนมีเครื่องช่วยในการเดาความหมายได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยเลือก บทอ่านที่เป็นเรื่องแปลกที่เกิดขึ้น เช่น เรื่องเด็กอายุ 2 ขวบสามารถช่วยชีวิตแม่ เรื่องแมวที่รอดชีวิตจากการติดอยู่ในกระโปรงรถที่กำลังวิ่ง บทอ่านทั้งหมดนี้ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน ซึ่งตรงกับความคิดของ เกบฮาร์ด (Gebhard.1985 : 16-20) ที่กล่าวว่าบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จ ดังนั้นบทอ่าน

ที่พบในชีวิตจริงและอยู่ในความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความต้องการอ่าน และได้มีโอกาสฝึกการอ่านโดยใช้วิธีการจับใจความ การสรุปความ การตีความ และการหารายละเอียด

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยพบปัญหา และมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

1.1 นักเรียนไม่ชอบอ่านเรื่องยาวๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่คุ้นเคยกับโครงสร้างภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างซับซ้อน ทำให้นักเรียนบางคนในกลุ่มขาดความสนใจในการอ่าน ดังนั้นผู้สอนจึงควรอธิบายถึงการหาความหมายจากลักษณะของโครงสร้าง โดยให้นักเรียนสังเกตโครงสร้างที่นำมาสร้างประโยคใหม่บนกระดานแล้วช่วยกันหาคำตอบจากประโยค

1.2 ควรเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับเวลา และแจ้งให้นักเรียนทราบเวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนเพื่อนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมการอ่านได้ทัน

1.3 ในการทำกิจกรรมกลุ่มควรจัดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเพื่อให้ผู้มีความสามารถระดับสูงและ ระดับกลาง จะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือผู้ที่มีระดับความสามารถต่ำ ให้ได้รับกำลังใจสนับสนุนในการกล้าคิดและกล้าทำ

1.4 ควรเปิดโอกาสให้นักเรียน เลือกหรือเสนอแนะบทอ่านที่จะใช้ในการเรียนการสอนบ้าง เพื่อครูผู้สอนจะได้ใช้ เป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน

1.5 ควรให้นักเรียนเป็นผู้ระบุคำศัพท์หรือวลีที่ไม่เข้าใจเองเพิ่มเติมจากที่ครูผู้สอนแนะนำ

2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาทดลองครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมกลุ่มว่ามีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เช่น เจตคติ มนุษยสัมพันธ์ การให้ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ

2.2 ควรมีการทำวิจัยการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี MIA เฉพาะนักเรียนกลุ่มอ่อนเพื่อศึกษาว่านักเรียนกลุ่มอ่อนจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาตรฐานของช่วงชั้นหรือไม่

2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ ควรเลือกโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน และมีความสามารถใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้ข้อสอบที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*.

กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กาญจนา ศรีภักทวิทย์. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เกษม บำรุงเวช. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

จรัญ รัตนศิลา. (2539). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานและวิธีสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทณู เตียวรัตนกุล. (ม.ป.ป.). *คู่มือภาษาอังกฤษ ม.1*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

ทรงพร อิศโรวุธสกุล. (2528, เมษายน). “แนวคิดใหม่สำหรับการสอนอ่าน,” *ภาษาปริทัศน์* 7(2): 10-14. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ทศพร เกตุถนอม. (2540). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนภาษาแนวธรรมชาติโดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ปราณี สาระพงษ์. (2540). *ทักษะการอ่านภาษา ม.ต้น*. กรุงเทพฯ: แม็ค.

ดุสิต ปทุมรักษ์. (2532). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเจตคติและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการ*

ศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิศาล อินทร์ทอง. (2541). การสร้างบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต. (ภาคหลักสูตรและวิธีการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

พูลทรัพย์ นาคนาคา. (2539). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์ และ
วารสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎี
บัณฑิต. (การวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

เพ็ญลักษณ์ เทศขยัน. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความ
ฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การ
มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มาลินี จันทวิมล. (2545). *Exploring: Reading & Writing*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2539). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น

..... (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น

สมเกียรติ กินจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและ
ความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
อ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอห์ (MIA). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การ
ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมุทร เข็นเขาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกศล. (2539). การศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบ MIAและระดับความ
สามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรรณภูมิ ตราภิจักรกุล. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการ

เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ4R ประกอบกับ TLS กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัจนรา จารุจินดา. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัจนรา วงศ์โสธร. (2539). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- . (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Alderson, J. Charles. (2000). *Assessing Reading*. Cambridge: Cambridge University.

Australia Accident. (2003, 7-13 April). *Student Weekly*. P.13.

Brown, H. D. (1994). *Teaching by Principles. An Integrative Approach to Language Pedagogy*. Englewood Cliffs: Prentice Hall.

Carrell, P. L.; & Eisterhold, J.C. (1987). "Content and formal schema in ESL reading," *TESOL Quarterly*. 21 : 461-477

Cooper, David J.; et al. (1988). *The What and How of Reading Instruction*. 2nd ed. Ohio: Merit Publishing.

Crawley, Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. New Jersey: A Simon & Schuster.

Delaney, Norma McLuckie. (1985). "The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test," *Dissertation Abstract International*. 46 (01): 111-A.

Duffy, Gerald G. (1982). *Improving Classroom Reading Instruction*. New York: McGraw -Hill.

Gebhard, Jerry G. "Teaching Reading through Assumptions about learning." *English Teaching Forum*. 23 : 16 – 20 ; July. 1985.

Gillet, Jean Wallace.; & Temple, Charles. (1990). *Understanding Reading Problem Assessment and Instruction*. 3rd ed. New York: Foresman and Company.

- Goodman, Kenneth S. (1989). "Whole language research : Foundations and development," *The Elementary School Journal*. 90 (2), p.205-219
- Gould, Eric. (1990). *The Art of Reading Contexts for Writing*. New York: McGraw-Hill.
- Grellet, Francoise. (1994). *Developing Reading Skills*. 4th ed. Cambridge: Cambridge.
- Hafner, Lawrence E. (1982). *Teaching Reading to Children*. New York: Macmillan.
- Harris, Albert J.; & Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York: Longman.
- Heilman, Arthur W.; Blair, Timothy R.; & Rupley, William H. (1994). *Principles and Practices of Teaching Reading*. New York: Macmillan.
- Heyer, Sandra. (2001). *True Stories*. Bangkok: Mac.
- Leu, Donald J. (1995). *Effective Reading Instruction, K-8*. New Jersey: A Simon & Schuster.
- Liddle, William. (1988). *Reading for Concepts*. Book B. Singapore: McGraw-Hill.
- Maggs, Margaret Martin. (1982). *Identifying Main Ideas*. Bangkok: Thai Wattana Panich.
- Miller, Wilma H. (1973). *Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Students*. New York: Center for Applied Research in Education.
- Matches, Patricia G.; Fush, Douglas.; & Fush, Lyn S. (1997, January – February). "Cooperative Story Mapping," *Remedial and Special Education*. 18 (1) ; 20-27
- Murdoch, George S. (1986). "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading," *English Teaching Forum*. 34 (1) : 9 –15
- Roberts, E. L. (1985). *Tactic 1: Student's book*. London: Macmillan.
- Rogers, Edward James. (1983). "Increasing Comprehension Through Specific Skill Instruction, Cloze Procedure, and Discussion," *Dissertation Abstracts International*. 43 : 287 - A
- Ruddell, Robert B. (2002). *Teaching Children to Read and Write : Becoming an effective Literacy Teacher*. Boston: Allyn & Bacon.
- Ruddell, Robert B.; & Ruddell, Martha R. (1995). *Teaching Children to Read and Write : Becoming an Influential Teacher*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Rumelhart, D. E. (1981). "Schema: The building block of cognition," *Comprehension and Reading Research Reviews*. New York: International Reading Association.

- Ryder, Randall J.; & Graves, Michael F. (1994). *Reading Centers Fluency Practice*.
Cambridge: Cambridge University.
- Searfoss, Lyndon W.; & Readence, John E. (1994). *Helping Children Learn to Read*.
3rd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Ur, Penny. (1981). *Discussion That Work : Task Centered Fluency Practice*. Cambridge:
Cambridge University.
- Widdowson, H.G. (1979). *Explorations in Applied Linguistics*. London: Oxford University.
- (1985). *Teaching Language as Communication*. London: Oxford University.
- Williams, Eddie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London: Macmillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้: Parts of the body

แผนการเรียนรู้เรื่อง: A New Man

ระยะเวลา: 2 คาบๆ ละ 40 นาที

1. สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านและสรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- อ่านเรื่องเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้เข้าใจ และสรุปข้อมูลแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
- มาตรฐาน ต. 1.1.(3)

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมในการหาความหมายคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้
- นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และได้ตอบอย่างมีสัมพันธกับคำถาม

3. เนื้อหาสาระ

- บทอ่านเกี่ยวกับการควบคุมการกินอาหาร เรื่อง “A New Man”

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขึ้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน

ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน ครูแสดงภาพแล้วตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น

Directions: Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. Do they show two different men or the same man?
2. What are the man and woman doing?
3. What do you think this story is about?
4. Please guess what happens.

ขั้นที่ 2 ขึ้นหาความหมายของคำศัพท์

Directions: Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

weighed =

regular =

special =

lose weight = ลดน้ำหนัก

coffin =

nonfat =

baked beans = ถั่วขาวในซอสมะเขือเทศ

toast =

cereal =

went on a diet = คุมการกินอาหาร

continued = ทำต่อไป

a pair of old pants = กางเกงตัวเก่า

ชั้นที่ 3 ชั้นอ่านเนื้อเรื่อง

Directions: Read the story with your friends in groups and answer the questions by using the information in the story.

A New Man

The man in the first picture lives in Northern Ireland. His name is Roley McIntyre. Roley McIntyre was big---he was very big. He weighed 600 pounds.

¹ refers to.....

For lunch Roley ate ten pieces of bacon, four eggs, ten potatoes, and fried vegetables. For dinner **he**¹ ate meat and more potatoes, and after dinner he always ate dessert. Before he went to bed, he ate a few sandwiches and some cake.

Roley couldn't drive a regular car because he was too big. He couldn't fit in the front seat. Roley had a special car. It had no front seat. Roley drove his car from the back seat.

² refers to.....

One day Roley went to the doctor. The doctor said," Mr. McIntyre, you have a special car. Now you need to buy a special coffin – a coffin for a very big man. **You**² have to lose weight, or you're going to die soon."

Roley went on a diet. For breakfast he ate cereal with nonfat milk. For lunch he ate baked beans on toast. For dinner he ate fish and vegetables.

After Roley began to lose weight, he met a pretty woman. Her name was Josephine. Josephine told Roley," Don't stop your diet."

Roley didn't stop his diet. He continued to lose weight. In 18 months he lost 400 pounds.

³ refers to.....

Two years after Roley started his diet, he and Josephine got married. You can see **them**³ together in the second picture. Roley and Josephine are wearing a pair of Roley's old pants.

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

Directions: Answer the following questions from the text.

1. Why was Roley McIntyre very fat?

He was very fat because.....

2. What kind of the car could he drive when he was very big?

He could drive.....

3. What did he eat when he was big?

He ate

4. What did he eat when he went on diet?

He ate.....

5. How much could he lose his weight in 18 months?

He could lose around.....

6. What happened to Roley and Josephine after Roley lost his weight?

They.....

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล

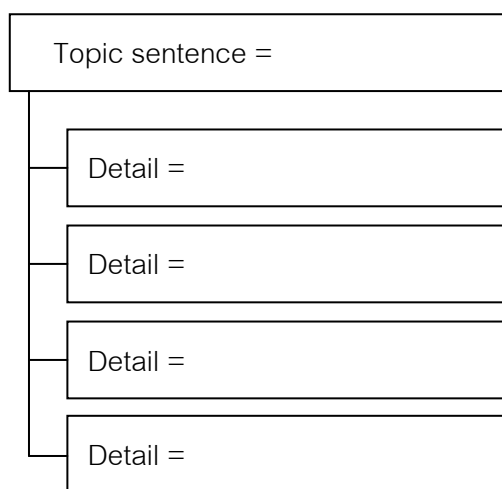
Directions: Put some food that Roley ate when he was big and when he was on diet in the table given.

Food when he was big	Food when he was big
Breakfast	Breakfast
.....	
.....	
Lunch	Lunch
.....	
.....	
Dinner	Dinner
.....	
.....	
Before bedtime	Before bedtime
.....	
.....	

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และ เรียงโครงสร้างอนุเจต

Directions: Each group has to organize the slips of sentences in a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

- After he began to lose weight, he met Josephine.
- Two years after he started his diet, Roley and Josephine got married.
- Roley ate so much that he was fat.
- The doctor told him to lose his weight.
- A big man became a thinner man.

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Directions: The teacher and students check and correct the answers together.

5. สื่อการเรียนการสอน

ใบงาน, ภาพเปรียบเทียบผู้ชายตอนอ้วนกับตอนผอม, พจนานุกรม, เนื้อเรื่อง

6. บันทึกผลหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

ปัญหาและอุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

7. ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สุขศึกษา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

Reading Comprehension Test

Subject: English 31101

Level: Matthayomsuksa 1

Time: 60 minutes

Items: 30 Score: 30 marks

Directions: Read the following short passages below, and then write the best answer on your answer sheet.

My friend Antonio likes to eat. Yesterday after school he had a snack. He ate a hamburger with french fries. He ate some pizza. He had a chicken sandwich on white bread. Then he went home to eat dinner.

1. The sentence that tells the main idea is.....

My father makes delicious food. He is a good cook. Last night for dinner he made chicken and rice. Then we ate an apple pie that he made. My mother said, "We're a lucky family. My dear, that was a delicious dinner."
--

2. The passage is about.....

From 3 – 4, complete the paragraph.

The girl.....3.....was very nice. I told her I wanted a pair of shoes. "Do you like white ones?" she asked. "We have a nice pair of white ones that you may like."

3. The girl who worked in.....

Norma sent.....4.....to a friend. She asked the clerk in the post office, " How much is it to mail this?" He told her, "That 's three dollars." "That's a lot," said Norma, "but I know she's going to like the new shoes."
--

4. Norma sent.....

Read the passage and write the best answer.

My dog, Joey, is very smart. She's just a puppy, but she knows how to get what she wants. Early one morning, she wanted to eat. I wanted to sleep. She jumped on the bed. I pushed her off. She jumped up again. I pushed her off again. I got mad. She got mad.

Then Joey ran into the kitchen. She came back to the bedroom with a can of dog food. She put the can down by the bed. She ran back to the kitchen. This time she came back with a can opener in her mouth.

Joey won. She got her food. I got no more sleep that day. How can you stay with a mad dog like that?

จาก คู่มือสอบภาษาอังกฤษม.1 หน้า 93

5. The main idea of this story is.....

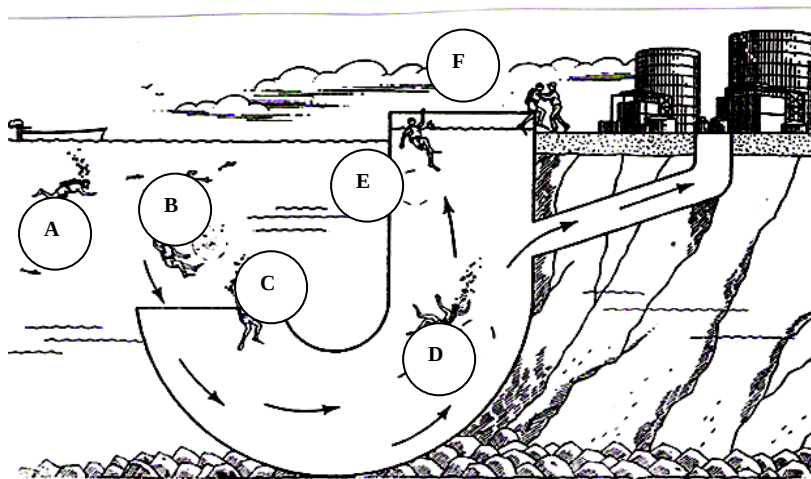
6. How does the writer feel about her dog?

Look at the following sentences from the story and put them in the right order.

- A. She came back to the bedroom with a can of dog food.
- B. She wanted to eat, so it jumped on the bed.
- C. And she ran back to the kitchen to take a can opener.
- D. I pushed her off, and then she ran into the kitchen.

7. ☐ , ☐ , ☐ , ☐

Look at the picture and put the following sentences in order.

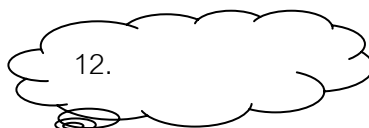

From *True Stories*. p.52

- ... A ... Bill was inside the pipe for four minutes.
- ... B ... A worker at the factory pulled Bill out of the water.
- ... C ... The water pulled Bill into the pipe.
- ... D ... Bill was looking at some beautiful fish.
- ... E ... The water pulled Bill down.
- ... F ... Bill saw the blue sky.

8.

Read the passage and write the best answer.

Scientists are trying to make tiny robots to go inside the human body. The robots will be one millimetre square. They will help people by cutting away fat around the heart to stop heart attacks. First, to make sure the robots are safe, they will work inside animals. Doctors like the idea of these robots because they will not have to put sick people to sleep with gas and then cut them open to make them better. Using tiny robots will be cheaper and safer. There will be different kinds of tiny robots to make very small things in factories and to clean up dust in houses. In the future, tiny robots will be everywhere, like ants.

From *Exploring*, p. 53

9. The word 'They' in line 2 refers to.....
10. The word 'them' line 5 refers to.....
11. The main idea of this passage is.....
12. Give the name of the story.

Read the short passage and complete the sentences.

I live in a townhouse near Minburi, about 30 kilometers from Bangkok. It is not big, but it is new and clean. Upstairs, there are two bedrooms, and also a bathroom. Downstairs, there is a large living room, a dining room, a kitchen and a bathroom. Everybody can relax or watch TV in the living room.

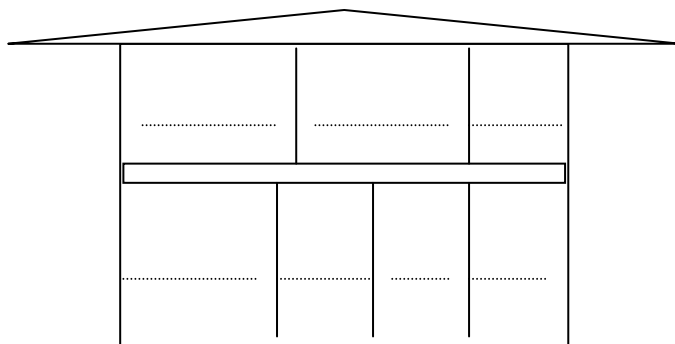
All together, there are four of us in the house: my mother and father, my younger and I. I like my house very much because it is a house full of love and understanding.

From Exploring. p.30

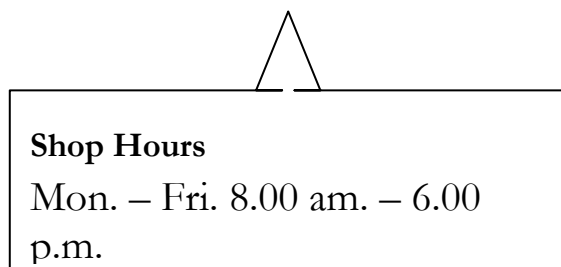
13. It in line 2 refers to.....

14. The people in this house feel.....

15. Please write the name of each room in this house on your answer sheet.

Read the notice and answer the question.

On Saturday Mary works from eight to twelve. She wants to buy something in this shop.

16. What time can she buy something in this shop?

Read the short passage and write the best answer.

Dish Soap for Dinner

Joe came home from work and opened his mailbox. In his mailbox he found a free sample of dish soap. The dish soap had a little lemon juice in it.

Joe looked at his bottle of soap. There was a picture of two lemons on the label. Over the lemons were the words "with Real Lemon Juice."

Joe thought the soap was lemon juice. He put it on his salad and ate it. After he ate the salad, he felt sick. Poor Joe.

From True Stories. p.52

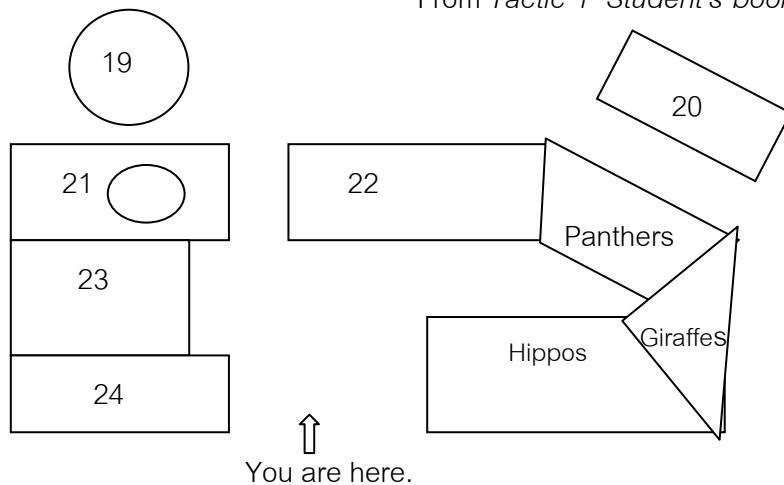
17. Why did Joe put the dish soap on his salad? Because.....

18. From Joe's story, we should carefully.

Read the short passage and put the animals in their own cage.

You are at the door of the zoo. The deer are on your left side and the hippos are on the other. The giraffes are in a triangular cage and the eagles are in a round cage. The crocodiles are in a cage with a pond, and the lions are in a cage with two trees. The elephants are opposite you. The panthers are between tall animals and big animals. The camels are behind the panthers.

From Tactic 1 'Student's book'. p 59

19. 20..... 21.....
 22. 23..... 24.....

Read the short story and fill the time in the table below.

Everyday Polly gets up at 6 o'clock in the morning. She has breakfast.. She goes to work by bus at 7 o'clock. She starts to work at 7.30. She gives some food to the elephants at 8 o'clock.

At 8.30 she gives some meat to the lions and panthers. They are wild. Polly is scared! At 9 o'clock she goes to the pond and gives food to the hippos, Hilda and Harold. Harold likes his food. He's very fat! At 10 o'clock, Polly gives some lettuce and carrots to the rabbits. She gives food to the crocodiles at 11 o'clock. They are always hungry!

Polly has lunch at 12 o'clock. After her lunch, at 1 o'clock, Polly goes to the monkey's cage. She gives them bananas. They love bananas. At 3 o'clock Polly goes home.

From *Tactic 1 'Workbook'*. p 54

What time do the animals have food?

ZOO FOOD TIMETABLE		
25.		The elephants
26.		The lions and the panthers
27.		The hippos
28.		The rabbits
29		The crocodiles
30		The monkeys

ภาคผนวก ค

ผลการทดลอง

แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 6 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	19	26	7	49
2	15	21	6	36
3	18	27	9	81
4	20	15	-5	25
5	16	22	6	36
6	15	21	6	36
7	16	23	7	49
8	18	28	10	100
9	17	22	5	25
10	18	24	6	36
11	17	24	7	49
12	14	20	6	36
13	18	18	0	0
14	21	28	7	49
15	16	24	8	64
16	15	20	5	25
17	15	23	8	64
18	18	18	0	0
19	15	23	8	64
20	17	25	8	64
21	18	16	-2	4
22	19	28	9	81
23	17	27	10	100
24	18	29	11	121

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. การหาค่าความเชื่อมั่นในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. การทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	.47	.27	16	.70	.20
2	.43	.33	17	.60	.27
3	.47	.27	18	.60	.40
4	.53	.27	19	.67	.27
5	.50	.33	20	.60	.27
6	.60	.40	21	.57	.20
7	.70	.33	22	.57	.33
8	.57	.20	23	.67	.40
9	.73	.27	24	.67	.40
10	.70	.20	25	.73	.27
11	.60	.40	26	.73	.27
12	.57	.47	27	.73	.27
13	.60	.40	28	.73	.27
14	.63	.47	29	.73	.53
15	.80	.27	30	.70	.47

ค่าความเชื่อมั่น $r_{tt} = .73$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

หาค่าความแปรปรวน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 307) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$\sum X = 567 \quad \sum X^2 = 11399 \quad N = 30$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} S^2 &= \frac{30 \times 11399 - (567)^2}{30(30-1)} \\ &= \frac{341970 - 321489}{870} = \frac{20481}{870} \\ &= 23.54 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร K-R 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 123)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_1^2} \right\}$$

$$n = 30 \quad \sum pq = 6.72 \quad S_1^2 = 23.54$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{30}{30-1} \left\{ 1 - \frac{6.72}{23.54} \right\} \\ &= \frac{30}{29} \{ 1 - .29 \} = 1.03 \times .71 \\ &= .73 \\ r_{tt} &= .73 \end{aligned}$$

การทดสอบสมมติฐาน

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ t- test for dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543 : 165)

จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

แทนค่าในสูตร

$$\sum D = 142 \quad \sum D^2 = 1194 \quad df = 23$$

$$t = \frac{142}{\sqrt{\frac{24 \times 1194 - (142)^2}{24-1}}}$$

$$= \frac{142}{\sqrt{\frac{28656 - 20164}{23}}}$$

$$= \frac{142}{\sqrt{\frac{8492}{23}}}$$

$$= \frac{142}{\sqrt{369.26}} = \frac{142}{19.22}$$

$$= 7.38$$

$$t \text{ คำนวณ} = 7.38 \quad t \text{ ตาราง} = 2.500 \quad \text{ที่ } \alpha = .01$$

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุนารี เขียรธรรณา
วันเดือนปีเกิด	6 ตุลาคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2 / 90 หมู่บ้านรังสียา แขวงบางพูด เขตปากเกร็ด นนทบุรี 11120
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชัยสิทธิ์वास"พัฒนัสายบำรุง" สามโคก ปทุมธานี 12160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสายน้ำผึ้ง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2522	ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสายน้ำผึ้ง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2524	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2549	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ